

много страдание, мъки и разочарования. Не един път е трябвало да понесе побой от дядо, но за нея дългът към семейството бил свещен.

Баба посветила целия си живот на отглеждането на децата си, а по-късно и на внуците. Като се замисля, откривам, че най-голяма сила да се бори през всичките тези години ѝ е давало чувството за майчинство. Съдейки от нейния живот, тази дума за мен означава – жертвоготовност на собственото аз в името на другите.

Онова, което *Ниня* (така наричам баба) е искала, но не е могла да постигне, тя го завеща на децата и внуците си. Действително аз се радвам и се гордея с нея, че е предала на нас, младото поколение, желанието да живеем пълноценно, да не се предаваме пред ударите на живота, стремежа към знания и, разбира се, да носим образа на ромския народ в сърцата си.